

VŠECHNY CESTY VEDOU DO HROBU

SETH MACFARLANE (*Méďa*, televizní seriál *Griffinovi*) zase jednou posunuje hranice komedie a korektnosti, tentokrát coby autor, producent, režisér a herec ve filmu *Všechny cesty vedou do hrobu*. Vypráví příběh, ve kterém současně hraje hlavní roli Alberta Starka, jemného muže v drsných časech, který se pokouší zjistit, jak zmizet z Bohem zapomenutého amerického pohraničí, které se ho každou chvíli pokouší zabít – stejně jako všechny ostatní zdejší obyvatele. Když ho jeho přelétavá přítelkyně Louise (AMANDA SEYFRIED - *Bídníci*, *Mamma Mia!*) opustí proto, že jednou utekl z přestřelky, cítí se majitel ovčí farmy jako naprostý idiot.

K dovršení Alberta utrpení a pocitu vlastní neschopnosti se dá Louise dohromady s nejúspěšnějším místním byznysmenem, namyšleným majitelem obřího kníru Foyem (NEIL PATRICK HARRIS – televizní seriál *Jak jsem poznal vaši matku*, broadwayský *Hedwig and the Angry Inch*). Navíc to, o čem se Albert ani neodvažuje snít, totiž finanční stabilitu a zarostlý obličej, nabízí Foy více než dostatečně.

Pak ale do městečka přijede tajemná a krásná pistolnice Anna (CHARLIZE THERON - *Sněhurka a lovec*, *Prométheus*), která Albertovi pomůže znovu najít odvahu, a vzplane mezi nimi nečekaně láska.

Jenže na nemilosrdném Starém Západě nic nejde snadno, takže následuje další potíže, když se objeví Annin manžel Clinch Leatherwood (LIAM NEESON – *NON-STOP*, *96 hodin*) – notorický psanec, jehož jméno vzbuzuje v srdcích řádných občanů strach a hrůzu – který se hodlá pomstít muži, o kterém si myslí, že pošpinil Anninu čest. Albert musí neochotně podrobit svou nově nalezenou odvahu testu, kterým je boj muže proti muži, z kterého vzejde jeden vítěz a jeden mrtvý, a který mu pomůže získat Anninu ruku a dlouho odpírané uznání Divokého Západu... nebo další neoznačený a historii zapomenutý hrob.

Alberta na jeho cestě provází jeho nejlepší přítel Edward (GIOVANNI RIBISI – *Méďa*, *Avatar*), permanentně milý a výjimečně naivní opravář obuvi a jeho přítelkyně Ruth (SARAH SILVERMAN – *Raubíř Ralf*, televizní seriál *Liga snů*), která se ke svému

snoubenci chová stejně počestně, jako se chová lascivně a vyzývavě ke svým klientům z nevěstince.

Film režíruje MacFarlane podle scénáře, který napsal společně s ALECEM SULKINEM & WELLESLEYM WILDEM (televizní seriál *Griffinovi*, *Méd'a*, nadcházející *Méd'a 2*) a ve filmu hrají MacFarlaneovi komediální favorité včetně RALPHA GARMANA (*Méd'a*, *Griffinovi*) v roli Dana, jednoho z nejosobitějších obyvatel Old Stump a ALEX BORSTEIN (*Méd'a*, *Griffinovi*) v roli Millie, bordelmamá, která naprosto nemůže pochopit podivně cudný vztah její nejlepší zaměstnankyně s Edwardem.

CHRISTOPHER HAGEN (*Osamělý jezdec*) a JEAN EFFRON (*50 to 1*) se představí v rolích Albertových postarších rodičů George a Elsie, kteří se stejně jako Albert snaží nebýt zavražděni jen proto, že žijí v této době. EVAN JONES (*8. míle*) ztvárnil Lewise, obzvláště odporného člena Clinchova gangu.

MacFarlane dal dohromady hvězdný kreativní tým vedený jeho častými spolupracovníky a koproducenty SCOTTEM STUBEREM (*Méd'a*, *Z cizího krev neteče*) z Bluegrass Films a JASONEM CLARKEM (*Méd'a*, *42*). Do filmového štábu dále patří kameraman MICHAEL BARRETT (*Zohan: Krycí jméno Kadeřník*, *Méd'a*) výtvarník STEPHEN LINEWEAVER (*Méd'a*, *Velcí bratři*), stříhač JEFF FREEMAN (*Policajt ze samošky*, *Méd'a*), kostýmní výtvarnice CINDY EVANS (*Divoši*, *Blízko od sebe*) a skladatel JOEL MCNEELY (*Tajemství Titaniku 3D*, *Díry*). Titulní píseň autorů McNeelyho a MacFarlanea zpívá country legenda ALAN JACKSON.

Alec Sulkin a Wellesley Wild jsou též výkonnými producenty filmu **Všechny cesty vedou do hrobu**.

O VÝROBĚ

Zkročení žánru:

Cesty do hrobu začínají

Když si Seth MacFarlane a jeho spolutvůrci celovečerního debutu *Méďa* Alec Sulkin a Wellesley Wild dávali pauzu před uvedením *Méďi* do kin, sledovali Clinta Eastwooda v klasickém westernu Teda Posta *Pověste je výš*. Staří přátelé a kolegové začali vtipkovat o nápadu vytvořit neobvyklý western a nakonec se rozhodli, že dalším jejich společným projektem bude komediální pojetí tohoto žánru.

MacFarlane vzpomíná: „Mluvili jsme o tom, jak je tahle doba v amerických filmech a literatuře romantizována, když ve skutečnosti šlo o dobu a místo, kde byl život nepředstavitelně depresivní a nebezpečný, zvláště pokud jste nebyl alfa samec. A odtud jsme se odrazili.”

Podle filmařů nebyl život v té době a na tomto místě skutečně žádnou procházkou růžovým sadem a tak se jim zalíbil nápad podívat se na to současnými očima. MacFarlane tvrdí: „Jednou z věcí, které na komedii považujeme za důležité, je to, že máte v zásobě jednu bláznivou věc – a vše ostatní musí stát nohama pevně na zemi. V tomto filmu je hlavní myšlenkou to, že se děj odehrává na Divokém Západě. Všechno ostatní je založeno na současné realitě.

Protože měl být příběh zasazen do časů Starého Západu, cítili jeho tvůrci potřebu dodat postavám pocit současnosti - zejména Albertu Starkovi, hlavní postavě příběhu. Wild vzpomíná: „Seth měl od začátku nápad: nastrčit chytrého, bystrého chlapíka do světa, kam prostě nepatří ... kde je všechno prostě strašné. Albert se tam nehodí. Ten chlapík je jako ryba bez vody a ukazuje, jakou neuvěřitelnou noční můrou musel být život v tomhle čase a místě.”

Čím déle se tvůrci tímto nápadem zabývali, tím bohatší potenciál v něm viděli. Sulkin dodává: „Záměrně jsme drželi Sethovu postavu více moderní, současnou, takže je jediným, kdo říká ‘Dobrý den, jak se máte?’ zatímco všichni ostatní říkají ‘Brej!’ Představovali jsme si, jak je pro něj otravné, když jsou všichni kolem zažraní do Divokého Západu a on ho nenávidí.”

Pro MacFarlanea nebylo důležité jen to, že jejich zvláštní hrdina žije ve vyprahlých 80. letech 18. století, ale také Albertova práce. Filmaři totiž zjistili, že ovčáci byli často nejproklínanějšími členy společnosti. „Všichni nenáviděli pasáky ovcí, protože ovce spásá trávu tak nízko u kořenů, že to ničí půdu,“ říká MacFarlane o svém zjištění. „Navíc chov ovcí není tou nejmužnější věcí, takže myšlenka, že chovatelé ovcí jsou slečinkami Divokého Západu zněla jako dobrý a zábavný úhel pohledu, který pomáhá ilustrovat to, kdo Albert je a ukazuje, kdo byl ‘magor’ v americkém pohraničí.”

MacFarlane seděl v tomto projektu na mnoha židlích a zjistil, že střídání různých rolí ho vlastně baví. „Není tady žádná konkrétní práce, která by přinášela větší uspokojení než druhá. Všechny jsou jiné. Psaní dává dobrý pocit, režírování dává dobrý pocit. Herectví dává dobrý pocit, ale každopádně je pro mě tím nejstrašnějším, protože s ním mám nejmenší osobní zkušenost,“ vysvětluje MacFarlane.

Opětovná spolupráce členů týmu byla projektu k dobru. Producent Scott Stuber z Bluegrass Films vysvětluje postup tria producentů a způsob jejich humoru: „Příběhy z Divokého Západu se často prezentují optikou, ve které jsou všichni lidé této doby drsní a stateční. S ohledem na to, jak strašně těžké ty časy byly, co se týká všech těch věcí, které vás mohly zabít a jak lehce a jak mladí jste mohli zemřít, uplatnili Seth, Alec a Wellesley černý humor a rozvinuli ho nejtípněji, jak to zvládli.”

Stuberovi se antihrdina, kterého scénáristé vytvořili, líbí a oceňuje, že si tvůrci vzali na paškál tento prastarý žánr. „Albert je jedním z lidí, kteří jsou ze Západu nešťastní. Albert není ani macho, ani pistolník, rozhodně nevyhledává boj. Nezapadá do společnosti. Je sečtělý a citlivý, což nejde příliš dohromady s postavou z 80. let 19. století. A tak se snaží najít své místo na Starém Západě.”

Další producent *Médi*, Jason Clark, byl nadšený možností další spolupráce s MacFarlanem, Sulkinem, Wildem a Stuberem na ojedinelém westernu. „Co na práci se Sethem, Alecem a Wellesleym obdivuji, je to, že každý příběh, který vytvoří svými vtipy, je pevně zasazen do příběhu, který nás zajímá. Pro mě jako pro diváka je tady někdo, komu můžete věřit; je tu někdo, komu můžete fandit. Jde o to, že Seth má tu schopnost vnést do svých filmů vřelost a srdečnost – a to i když jde o takhle nehorázné vtípky.”

Vyvrhelové a lidé z městečka:Herecké obsazení komedie

Při vymýšlení příběhu si jeho autoři představovali, že by Alberta mohl hrát jeden z nich. Přestože MacFarlane strávil spoustu času za kamerou a je známým dabérem animovaných postavíček od Petera Griffina k Méd'ovi, tohle by pro něj znamenalo první živou hlavní roli. „Místo toho, aby prostě pokračoval a dělal to, co doted', Seth řekl, že udělá něco jiného,” říká Stuber. „Chtěl udělat komedii z Divokého Západu a chtěl v ní hrát. Neustále vyhledává nové výzvy. Aby mohl dělat všechny tyhle věci, musí mít odvahu a přesně vědět, kde si on sám stojí jako bavič.”

Když bylo jasné, že si MacFarlane odbude svou první skutečnou roli v celovečerním filmu, začal se tím zabývat otázkou obsazení hlavní ženské role, Anny. V příběhu mezi Albertem a Annou rozhodně nejde o lásku na první pohled. Spíše je spojuje sdílená nenávist k Divokému Západu a k nesčíslným možnostem, kterými vás mohl zabít. Vzájemné souznění se objeví, když Anna pomůže Albertovi objevit jeho sílu a Albert Anně nalézt její zranitelnost.

Clark dál vysvětluje jejich vztah: „Poté, co se na něj Louise vykašle, přemýšlí Albert, co bude dělat, když vtom do města přijede tahle tajemná žena. Setkají se za nečekaných okolností a spojuje je to, jak jsou oba nešťastní ze života na Divokém Západě. Albert se začne zajímat o to, kdo ta žena je a odkud přichází a neuvědomí si, že se do ní postupně zamilovává. Nakonec ji ale její minulost dožene, a tak jsme svědky střetu jejich dvou světů, které se potkávají v malém městečku Old Stump.”

Herečkou, kterou si MacFarlane vysnil pro hlavní roli Anny, byla Charlize Theron. Režisér věděl od prvního setkání, že našel tu pravou. „Mám rád, když herec přijde s jasnou představou, co chce, a ukáže to na plátně. S Charlize to tak bylo. Bylo to, jako kdyby byla přímo napojená na můj mozek,” říká režisér.

Theron je uznávanou dramatickou herečkou, ale oscarová herečka upíná zrak k dalšímu žánru, který by ji umělecky posunul. Sama k tomu říká: „Už nějakou dobu jsem se zajímala o komedii, ale je to těžké, protože diváci mě dobře znají z úplně odlišných věcí. Co mě ale doopravdy zajímá, je zvláštní, neobvyklá komedie. Ty se ale

objevují velmi zřídka. Kombinace tohoto scénáře a Sethova režírování pro mě byla tutovka. Okamžitě jsem začala prosit... Zavřela jsem scénář a začala jsem škemrat.”

Protože jak Theron, tak MacFarlane opustili své profesionální zóny komfortu, byli zpočátku ze spolupráce trochu nervózní. Clark vzpomíná: „Charlize přišla na čtenou zkoušku. Seth byl neuvěřitelně nervózní, protože Charlize je herečka, která získala Oscara. Charlize přišla a byla nervózní z toho, že bude pracovat s ním, protože s komedií ona moc zkušeností nemá. To do vztahu okamžitě přineslo úžasnou chemii.”

Stuber o Theron říká: „Charlize je samozřejmě nádherná a nesmírně talentovaná herečka, která svůj talent prokázala v dramatických rolích. Takže když jsme zaslechli, že by chtěla zkusit komedii, skočili jsme po té příležitosti. A k našemu štěstí zvládla Charlize komedii stejně dobře jako drama, ne-li lépe.”

Při obsazování dalších důležitých rolí MacFarlane cítil, že je důležité, aby je neobsadil komiky jen proto, že jde o komedii. Vysvětluje to takto: „Čím déle to dělám, tím více zjišťuji, že pokud píšete komedii a pracujete s humorem, potom potřebujete herce, kteří nejsou komiky. Příběh musí být uvěřitelný a vy se musíte starat o to, co se děje kolem, protože v jádru je to dramatický příběh s tunou legrace.”

Jakmile měli jistou Theron coby Annu, začali filmaři hledat svou Louise, ženu, která zlomí Albertovi hned na začátku příběhu srdce. Chtěli najít herečku, která se bude cítit pohodlně v roli „andělské mrchy“ - někoho, kdo by byl schopen vyjádřit tu křehkou rovnováhu mezi ženou, s kterou by podle vás ten chlapík být neměl, protože to vážně není nejlepší povaha, a zároveň postavou, která má pořád dost dobrých vlastností na to, abyste si nemysleli, že člověk, který si s ní začne, musí být pěkný idiot. Někoho tak akorát”.

MacFarlane našel vše, co hledal, ve skvělé herečce Amandě Seyfried. „Amanda je nádherným příkladem perfektního obsazení role. Je tam scéna, kdy mluví s Albertem a chystá se ho pustit k vodě,” říká MacFarlane. „Vzpomínám si, jak jsem si opakoval ‘Panebože, to je ono. Buď je to nejlepší herečka na světě nebo musela dát tímhle způsobem kopačky spoustě klukům’. Amanda je velmi milá, takže jsem rychle zjistil, že ta druhá varianta je špatně – ona prostě je extrémně dobrá.”

Podobně jako Theron byla i Seyfried zpočátku překvapená, že roli dostala, protože většina jejích rolí nespádala do kategorie komedií. „Louise je sobecká mladá

dáma, která Alberta opustí vážně hloupým a necitlivým způsobem. Je tak zamilovaná do Foye, že jí její růžové brýle znemožňují vidět, jaký doopravdy je. Foy je velmi charismatický a prostě má koule, zatímco Albert koule nemá vůbec – metaforicky řečeno, samozřejmě. Foy je pro ni atraktivní, protože oplývá sebevědomím a sex appeal – kromě toho, jeho knír je fakt rajcovní.”

Přestože jsou postavy Theron a Seyfried poněkud zvláštní, tím jakákoliv podobnost mezi herečkami končí. Theron vzpomíná, jak se prala s kousavými dialogy namířenými proti její filmové nemesis: „Neustále jsem se dívala na Seta s větou ‘Tohle přece nemůžu říct. Vždyť je to Amanda, proboha.’ V jednu chvíli jí mám říct, že v těch šatech vypadá strašně. Říkala jsem si, že prostě asi nejsem tak dobrá herečka. Vždyť se na ni podívejte, vypadá jako cukrová panenka!”

Racionální logika se promítla do výběru herce, který ztvární kníratého sukničkáře Foye. MacFarlane považuje obsazení role Foye za nejtěžší z celého castingu, protože musel být poněkud silnější a poněkud větší než zbytek jeho současníků. Bylo nezbytné, aby diváci uvěřili, že pro Alberta představuje skutečnou hrozbu. Po dlouhém přemýšlení přišel MacFarlaneův tým na jméno Neila Patricka Harrise.

MacFarlane vysvětluje: „Jak víte, Neil umí hrát, zpívat a tančit; to vše zvládá nádherně. Ale ve filmu je scéna, kdy jeho postava doslova kadí do klobouku. Je to drsný vtip, ale Neilovi se nějak podařilo to uchopit a předvést něco, co je k vidění v klasických němých filmech. Díky vši té živočišnosti a smyslu pro detail, které vtělil do své postavy, jsem viděl, jaký má doopravdy obrovský talent a jak působivý je herec.”

Harris je prvním, kdo přiznává, že jeho obsazení bylo vlastně jednoduché: „Před tímhle filmem jsem Seta potkal jen párkrát. Pár z nás, kteří jsme se sešli v *Jak jsem poznal vaši matku*, namluvilo epizodu z *Griffinových*, ve které nás otevřeně zesměšňovali. A pak se naskytl tenhle film, který se trefil do přestávky mezi jednotlivými sériemi. Zavolal mi Seth MacFarlane osobně, to není běžné. Řekl mi, že jsem jediným, kdo může hrát tuhle postavu. Tak jsem tady.”

Podle herce je Foy bez debaty nejbohatším mužem ve městě a rád to dává najevo. Obléká se lépe než ostatní. Je pyšný na svou zarostlou tvář a uznává všechny, kdo mají pořádné vousy.

S rolí Clinche Leatherwooda, notorického psance, vyvrhele a Annina žárlivého manžela, se filmaři obrátili na akční hvězdu kasovních trháků Liama Neesona. Stuber vzpomíná, jak probíhal casting: „Seděli jsme kolem stolu jako děti a říkali jsme si, ‘Přáli bychom si dostat někoho jako je Liam Neeson. To by bylo skvělé.’” A nezůstalo u pouhého snění. „Měl jsem to štěstí, že jsem s ním už předtím pracoval – a Liam je fanouškem Seta, takže se to krásně propojilo.”

MacFarlane věděl, že Clinch je klíčovou postavou *Všech cest, které vedou do hrobu*. Tím pravým hercem pro tuto roli byl Neeson. „Clinch je postava, která v tom dramatu musí být, aby vše správně fungovalo. Je to padouch, který se musí vyrovnat s reálnou situací. Je to pevný bod, který v komedii, jako je tahle, musíte mít. Musíte uvěřit, že ten vyvrhel je skutečným nebezpečím, a to zvládl Liam mistrně.”

Ještě než se s Neesonem potkali, měl MacFarlane jasnou představu o tom, s jakým přízvukem bude Clinch hovořit a původem irský herec myslel na totéž. „Líbí se mi Liamův hlas a doufal jsem, že nebude zkoušet přízvuk Západu. Má úžasně znělý a silný hlas. I kdyby četl telefonní seznam, přinutí vás to sedět a poslouchat,” říká MacFarlane.

Pro to, aby Clinche pojal jako Ira, měl Neeson své důvody: „Před pár lety přišly moje děti domů ze školy a volaly ‘Tati, ty jsi v *Griffinových!*’ Takže jsem se díval a Seth mě parodoval jako Liama Neesona hrajícího western a podivně předváděl, jak by měl znít můj přízvuk. A když jsem souhlasil s tím, že do toho půjdu, řekl jsem Sethovi, že to vezmu, pouze pokud to budu moct hrát se svým severoirským přízvukem...jako poctu *Griffinovým*. A on souhlasil.”

„Clinch je typický westernový vyvrhel. Je pistolník. Já jsem původem ze Severního Irsku a tak jsem z něj udělal velmi čistého a výrazného Severního Ira. Myslím, že jeho skutečné jméno bylo nejspíš Trevor McBraid, ale když přišel na Divoký Západ, změnil si ho na Clinch Leatherwood,” objasňuje Neeson pozadí své postavy.

Giovanni Ribisi, který s produkcí pracoval na *Méd'ovi*, si zahrál roli Edwarda, Albertova nejlepšího přítele. Sarah Silverman, dlouhodobá favoritka tvůrců, ztvárnila Ruth, Edwardovu dlouholetou přítelkyni. Edward je stejný prostáček jako Albert, a v městečku mu patří opravná obuv. Ruth je nejoblíbenější prostitutka v Old Stump.

Edward a Ruth se pro sebe uchovávají až do sňatku a nevidí žádnou ironii v tom, že celá Ruthina kariéra je založená na obslužení 10 až 15 mužů denně.

Ribisi vysvětluje, jakým způsobem se do týmu dostal on: „Věřím scénáři i režisérovi. Když jsem četl scénář, nepodobal se ničemu, co jsem do té doby četl. Bylo to šílené a chytré a byl to skvělý příběh.” Podle Ribisiho je Edward člověk vyznávající určité hodnoty. Je velmi nábožensky založený a chce počkat. Je panic, který s Ruth chodí šest let a společně čekají na svou svatební noc.

I když to vzhledem k její práci může vypadat jinak, Ruth má v srdci pro Edwarda speciální místo, což je právě ten důvod, proč s ním nechce sex, dokud nebudou svoji. MacFarlane vysvětluje: „Pořád jsme v americkém pohraničí v 19. století. Je to velmi puritánská doba a Ruth prostě nechce sex před svatbou. Edwardovi je jedno, že obsluží denně hordu chlapů, protože ví, že on je tím jediným a výjimečným, s kterým sex nechce mít.” Postavu Ruth už tvůrci psali přímo pro Silverman.

Silverman o svém castingu vtipkuje: „Ano, psali to s myšlenkou na mě. Ale mým konkurzem byla čtená zkouška. Slyšela jsem, že tam byli lidé, kteří nebyli úplně přesvědčení o tom, že by tahle Židovka měla hrát sladkou křesťanskou dívku.” I když je Ruth prostitutka, Silverman na ní nachází pozitiva. „Myslím, že Ruth má svoji práci ráda, protože ráda dělá lidem radost. Není to nymfomanka. Prostě chce dělat lidem radost, a to je docela dobrá vlastnost.”

Podle režiséra fungovala mezi Ribisim a Silverman na plátně výborná chemie. „Giovanni je primárně dramatický herec, který má dar komediálnosti a Sarah je výjimečně dobrá komediální herečka, která prokázala, že zvládá stejně dobře i dramatické herectví. Tady se sešli dva lidé, jako stvoření pro tyto role, takže vše bylo jen otázkou osvětlení scény, zapnutí kamery – a pak jsme je nechali pracovat.”

Znamé tváře se filmařům podařilo získat i do špičkově obsazených rolí obyvatel Old Stump. Kromě mnoha překvapivých cameo nabízí film sestavu zkušených herců včetně WESE STUDIHO (*Avatar*) jako Cochise, rodilého Američana, který táhne Alberta dolů po drogami lemované cestě seberealizace, JOHNA AYLWARDA (televizní seriál *Profesionální lháři*) jako překvapivě krutého pastora Wilsona a JAYE PATTERSONA (televizní seriál *Právo a pořádek*) jako doktora Harpera, místního extrémně neschopného lékaře.

Pařez Stump zvaný domov:

Stavba Albertova města

Protože se příběh odehrává na Starém Západě v 80. letech 19. století, rozhodli se filmaři vyjet do Santa Fe v Novém Mexiku. Stuber vzpomíná, že se museli vypořádat s více než několika výzvami: „Když přemýšlíte o westernu, musíte si uvědomit, že některá z těch měst už neexistují. Naštěstí jsou asi čtyři v Novém Mexiku a pár jich je v Arizoně. Potřebovali jsme Albertovu farmu, samotné městečko, Louisin dům a stodolu, ve které se konala tancovačka a měli jsme velké štěstí, že 80-90% těchto lokací pro nás bylo použitelných.”

Cílem filmařů bylo vytvořit komedii, která by vypadala a působila jako film, který se může postavit vedle starých westernů Johna Forda. „Byli jsme všude – od Jemez Puebla, které je fantastické, po Monument Valley, které je legendární. Náš kameraman Michael Barrett má výjimečný talent. Je skvělý osvětlovač a ví, co myslím, když řeknu ‘Chci, aby ses cítil, jako když točíš drama,’ a on té scéně tento pocit dá.”

Městečko Old Stump bylo postavené v Bonanza Creek Ranch, jižně od Santa Fe. Ranč zabírá více než tisíc akrů a nabízí více než pět rybníků, jedno filmové městečko a dvě kulisy domácnosti. Natočilo se tu více než 130 filmů, různých videí nebo komerčních a katalogových záběrů. Filmaři kulisy proměnili v Old Stump - město, které je, přirozeně, postaveno kolem pařezu.

Přestože plocha, na které chtěli filmaři vystavět Old Stump, byla malá a docela zchátralá, našli diamant v hromadě hlušiny. Lineweaver se svým týmem postavil 3D modely už existujícího města a začali připravovat fasády budov a ulic, aby mohli uměle zdvojnásobit jejich velikost. Do všech směrů postavili budovy, větrné mlýny, vodojemy a kostel. Poté tým vykuchal interiéry všech budov. Postavit Old Stump nakonec trvalo skoro tři a půl měsíce.

Lineweaver celý proces popisuje: „Když jsme sem se Sethem přišli, okamžitě jsme se do města zamílovali – problém byl, že bylo zhruba poloviční, než jsme potřebovali. Prvním úkolem tedy bylo posbírat, co jsme měli a rozhodnout, jak rozšíříme město a jak vytvoříme další doplňky.”

Aby neopomenuli žádný detail městečka Old Stump, pustili se filmaři do neúnavného výzkumu Divokého Západu, aby byl výsledek co nejautentičtější. „Chtěli jsme, aby vše vypadalo věrohodně. Puntičkářsky jsme trvali na detailech a autenticitě. Pracovali jsme na tom se Sethem a naším cílem bylo vytvořit reálně působící kulisy a skutečně vtipné vtipy,” říká Lineweaver.

„Chtěli jsme, aby rozsah a vzhled kompletně zapadal do světa Divokého Západu z 80. let 19. století, ale také jsme chtěli, aby vše působilo sytě a barevně. Žádný Technicolor, všechno muselo vypadat jako western natáčený v té době, nic špinavého a tmavého,” dodává Clark. To se týkalo i všech malých staveb, včetně Foyova pracoviště. Jednou z kulis je knírárna, kde Foy nabízí své zboží úspěšným mužům z Old Stump. „V rámci našeho výzkumu jsme zjistili, že knír byl známkou bohatství,” směje se Clark. „Mohutný knír nebo licousy ukazovaly, že jste muž, který na to prostě má.”

Městský jarmark byl postaven uprostřed Old Stump a jsou tam k vidění střelecká čísla, fotograf, nadháněči prodávající lektvary a jiné zázračné nápoje a bizarní show. A také mrtvoly. Lineweaver se směje: „Ano, na trhu máme dva mrtvé. Tohle jsou *Všechny cesty vedoucí do hrobu*. Ale s tím jarmarkem jsme si užili spoustu legrace. Je to trh Starého Západu a tak jsme se snažili ho udělat tak veselý a živý, jak to šlo... No, ale lidé tam zemřou.”

Podle Clarka je za vytvořením místního trhu, jedné z největších scén celého filmu, spousta práce. „Je to více než 10 stran scénáře s různými dějovými zvraty, s kaskadérskými kousky a s akcí,” říká Clark. „Točilo se v exteriéru s pár stovkami komparzistů, takže jsme potřebovali každý den hospodárně zacházet s počasím. K tomu všemu je třeba přičíst skutečnost, že kaskadéři a efekty vyžadovali každý jiný úhel záběru. Kromě toho jsme tam měli mnoho zvířat, včetně býka, který musel přeběhnout středem trhu.”

Příprava scény

Souboj živlů v Sante Fe

Westerny jsou většinou pojímány jako exteriérové filmy a tato skutečnost s sebou přináší jisté specifické problémy. Po čtyřech týdnech čekání se filmový štáb dočkal svého

vytouženého dne, kdy se konečně vyjasnilo a na stromech se objevily listy. Vše bylo připraveno. V osm hodin ráno bylo vše perfektní. V jedenáct už se scénou proháněl vítr rychlostí 18 m/sec. Herci se pak ještě setkali s rojem včel a nakonec se nebe zatáhlo mračny.

„Loňský rok tam byl jeden z nejméně příznivých za dlouhou dobu,“ vzpomíná Clark na smůlu na počasí, která filmaře provázela. „Přešli jsme z období větrů rovnou do období monzunových dešťů. Měli jsme s Charlize natočit noční scénu, která měla být její poslední scénou ve filmu. Přijeli jsme tam, osvětlili jsme místo a udělali jsme asi šest záběrů, než začalo pršet – a pršelo bez přestání do tří hodin v noci. Nakonec jsme hodili ručník do ringu, když znenadání a odnikud přišla nejhorší bouře roku. Po druhém pokusu – kdy jsme opustili scénu kvůli záplavám – jsme se ještě vzbouřili k poslednímu pokusu, a ten se konečně zadařil. Jak se říká, do třetice všeho dobrého.“

Počasí Lineweavera a jeho tým během stavby jednotlivých scén skutečně potrápilo. Výtvarník vysvětluje: „Když jsme stavěli scénu místního tržiště, postavili jsme stany, které byly okamžitě odfouknuté. Počasí nám vážně vůbec nepřálo.“

Přestože většina filmu se natáčela v kulisách v Old Stump na Bonanza Creek, výroba se rozhodla k natočení scén v Jemez Springs v Novém Mexiku, v Cumbres & Toltec Railroad na hranicích Nového Mexika a Colorada, v Shiprocku v Novém Mexiku a v Monument Valley. Pro natáčení v Monument Valley se filmaři podle Clarka rozhodli proto, že chtěli film epických rozměrů ve stylu klasických westernů Johna Forda a Monument Valley je ikonou Západu – a filmaři doufali, že se jim podaří vytvořit svět podobný klasickým westernům i přesto, že točili komedii.

O místě natáčení měli filmaři jasnou a odvážnou představu, která se jim ale vyplatila. Jak říká Clark: „Je to místo, na které se můžete dívat z jakéhokoli úhlu, a vždycky vypadá skvěle. Druhý den natáčení se přes Monument Valley přehnala vichřice, ale navzdory těmto podmínkám a přesto, že jsme museli sundat všechny jeřáby a lidé se choulili pod stany, bylo úžasné být na Ford Point, kde John Ford natáčel některé ze svých nejznámějších filmů.“

Pro scénu, kde Albert na útěku před Clinchem a jeho gangem našel se svým koněm útočiště v železničním voze, hledal Lineweaver se svým týmem skutečný parní stroj. Kde ale v Novém Mexiku najít parní stroj? U The Cumbres & Toltec Railroad. Při

první návštěvě týmu se v areálu proháněl vítr o rychlosti 27 metrů za sekundu, který přinášel sních. Když se filmaři v červnu na místo vrátili, bylo pořád neuvěřitelně větrno, ale s tím se už museli vypořádat.

Taková malá tancovačka:

Choreografie a hudba

Pro hudbu ke komedii vybral MacFarlane držitele Emmy Joela McNeelyho, aby hudbu složil a RICHE BREENA, aby ji poté namíchal. Režisér už s oběma spolupracoval na albu klasických orchestrálních jazzových skladeb „Music Is Better Than Words” a hluboce jejich práci obdivuje. Své nadšení z orchestru složeného z 95 nástrojů popisuje: „Hudbou, kterou Joel McNeely složil pro *Všechny cesty vedou do hrobu* jsem byl nadšený na první poslech. Joel přináší klasickou westernovou hudbu ve stylu Elmera Bernsteina, která působí jako klíčový prvek v celkovém dojmu z celého filmu.”

MacFarlane věděl, že jeho spolupracovníci berou svoji práci na filmu vážně. „Jejich hudba vyznává filozofii, kterou zřejmě poprvé vyslovili bratři Zuckerovi: Ať hudba ignoruje komedii a zní jasně a upřímně. Joelova hudba je upřímná, dramatická, hravá, přesná, energická, krásná a tematická zároveň.”

Čím více MacFarlane pronikal do hudby a tance celého filmu, tím zřetelněji cítil, že by v každém filmu měla být specifická píseň, znělka nebo značka. Značka uplatněná ve *Všech cestách vedoucích do hrobu* byla ve skutečnosti přetvořená píseň Stephena Fostera nazvané „Píseň kníru”, postavená na původní Fosterově písni, s dodatečným textem autorů MacFarlaneho, Aleca Sulkina a Wellesleyho Wilda.

MacFarlane vysvětluje: „Píseň kníru je stará píseň Stephena Fostera z 60. let 19. století a je legrační. Je to přesně tak, jak to zní: S knírem si víc zapícháš. Nechci nějak zpětně hodnotit Stephena Fostera, ale my jsme mu v tom textu udělali trochu binec a proměnili jsme to v tohle velkolepé číslo. Takhle jsem to cítil, když jsme to natáčeli a uvědomil jsem si, že nevím, co bychom dělali bez Neila Patricka Harrise.”

Ohledně choreografie spoléhal MacFarlane na svého přítele a zkušeného choreografa ROBA ASHFORDA (*86. ročník udílení Oscarů, nadcházející Popelka*).

Vítěz ceny Emmy Ashford popisuje: „Když mi Seth řekl, že by se ve filmu mohla objevit pořádná tancovačka a zeptal se, jestli by mě to zajímalo, řekl jsem, že rozhodně ano. Se Sethem pracuji velmi rád a tady navíc byla i Charlize Theron a Amanda Seyfried, s kterými jsem také pracoval. S Neilem Patrickem Harrisem jsem pracoval mockrát. Na to se nedá říct ne.”

MacFarlane přesně věděl, jak má ten tanec vypadat. Ashford vysvětluje: „Měl v hlavě jasnou představu. Není ani choreograf, ani neprotančil celý život, ale dokáže všem ve filmu svou myšlenku popsat.”

Celkem se ve filmu objeví 16 párů, včetně MacFarlanea a Theron, Seyfried a Harris a Ribisiho a Silverman. Ostatní páry byly místní z Nového Mexika a pět tanečnicků bylo z New Yorku. Průběh zkoušek popisuje Theron takto: „Začali jsme zkoušet dva nebo tři týdny před samotným natáčením. Myslím, že jsme si to všichni užili, bylo to hodně neobyčejné. Nikdy předtím jsem nic takového ve filmu dělat nemusela a nejsem si ani jistá, jestli někdo jiný ano, a tak jsme do toho prostě šli. Stali jsme se dětmi. A všem se nám to ohromně líbilo.”

Harris má za sebou několik písní a tanečních čísel na Broadwayi a ve *Všech cestách vedoucích do hrobu* si užil spolupráci s Ashfordem a s tanečními choreografy CHRISEM BAILEYM a SARAH O'GLEBY (*Za mořem, Frajeři a saze* na West End). Nebylo to ale vždy snadné. „Zkoušeli jsme hodně dlouho. Rob a Chris jsou lidé, s kterými jsem pracoval na předávání divadelních cen Tony, takže dobře vědí, co dělají a učení s nimi je zábavné. Nejtěžší byla druhá půlka, kdy všichni chlapi skončí v rohu stodoly a tancují směrem k Albertovi. Bylo to fyzicky velmi náročné a natáčeli jsme to v té stodole 4 dny v kuse – ve skutečné stodole pokryté prachem,” vzpomíná Harris.

Ashford ale vysvětluje, že v konečném výsledku to vše stálo za to. „To číslo vypráví příběh. Je to jako číslo z muzikálu. Na stránce máte informace, což je pro choreografa velkou výzvou. Je vzrušující zkoušet a vytvářet něco, co vypadá spíš jako úvodní číslo Oscarů. Je vždycky velkou výzvou nechat postavu vyprávět příběh a posunovat film dál prostřednictvím tance.”

S titulní písní nazpívanou nikým jiným než hvězdou country a vítězem dvou cen Grammy Alanem Jacksonem, který prodal více než 60 miliónů alb, s hudbou, kterou

složil McNeely a kterou otextoval MacFarlane, byly *Všechny cesty vedou do hrobu* připraveny dobýt kina.

„Chtěl jsem najít způsob, jak toto období zpřístupnit současnosti a doufám, že se to podařilo a že právě tohle si lidé odnesou,“ svěřuje se MacFarlane se svými nadějemi. „Pokud bych měl říct jednu jedinou věc, tak by to bylo to, že jsme na to skutečně pyšní.“

Universal Pictures a MRC uvádějí film Fuzzy Door production a Bluegrass Films production režiséra Seta MacFarlanea *Všechny cesty vedou do hrobu*. V hlavních rolích Seth MacFarlane, Charlize Theron. Dále hrají Amanda Seyfried, Giovanni Ribisi, Neil Patrick Harris, Sarah Silverman a Liam Neeson. Casting Sheila Jaffe, hudba Joel McNeely. Kostýmní výtvarnice Cindy Evans. Střih Jeff Freeman, ACE, výtvaník Stephen Lineweaver. Kamera Michael Barrett. Vedoucí výroby Alec Sulkin a Wellesley Wild. Produkce Scott Stuber, Seth MacFarlane, Jason Clark. Scénář Seth MacFarlane & Alec Sulkin & Wellesley Wild. Režie Seth MacFarlane.

www.amillionwaystodie.com